

РЕШЕНИЕ

№ 6357

гр. София, 04.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 05.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **11377** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод жалба с вх. № 36616 от 20.11.2020 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 70 – 00 – 11225 от 09.11.2020 г. по описа на ТД на НАП - П., подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [улица], представлявано от управителя С. В. А. чрез пълномощника адв. Б. З., със съдебен адрес [населено място], [улица], секция А, ет. 3, офис А8 срещу Заповед № ФК – 599 - 0203061 от 08.10.2020 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от Ж. М., на длъжност началник отдел „Оперативни дейности” – П., главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП.

С жалбата се моли съда да отмени оспорената заповед, тъй като е неправилна, незаконосъобразна, неотчитаща и неотразяваща релевантните за случая обстоятелства, немотивирана и несъответстваща на целта на закона. Твърди се, оспорения акт не почива на констатирани надлежно нарушения. Акцентира се, че са налице единствено предположения на проверяващите органи по приходите, които издателят на акта е възприел косвено от документалната проверка. Излагат се подробни доводи по съществуващото на спора. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. З., който поддържа жалбата, предлага да се уважи и претендира разноски.

Ответникът – началник отдел „Оперативни дейности” – П., главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП, редовно призован, се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата, предлага се същата да се отхвърли и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 13.09.2019 г. в 14,19 часа е извършвана проверка в търговски обект – обект № 5 бензиностанция С., находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя, във връзка с която на 29.09.2020 г. в 08,30 часа е извършена документална проверка, при която е констатирано, че дружеството, в качеството му на задължено лице по чл. 3, ал. 2 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговски обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, което извършва продажби на течни горива чрез средства за измерване на разход, не е спазило изискванията на цитираната Наредба, като не предава по установената дистанционна връзка с НАП актуални данни, които дават възможност за определяне на наличните горива в резервоарите за съхранение в търговския обект на всеки шест часа.

По време на проверката е констатирано, че в обекта са налични пет броя резервоари за съхранение на гориво. Резервоар № 1 за топ дизелово гориво с вместимост 13282 л., Резервоар № 2 за бензин А96Н с вместимост 32168 л., Резервоар № 3 за дизелово Б6 гориво с вместимост 31035 л., Резервоар № 4 за дизелово Б6 гориво с вместимост 12959 л. и Резервоар № 5 за газ пропан бутан с вместимост 20151 л. Монтирани са 2 броя бензиноколони, едната от които с по два пистолета от всяка страна за зареждания на бензин, другата е с по един пистолет от всяка страна за зареждания на дизел – единият пистолет е високодебитен, като е налична и 1 брой колонка с по един пистолет от всяка страна. Регистрирана е ЕСФП модел “DYFUS II” с ИН на ФУ DF000180 и ИН на ФП 60000180 с тип Ц. Datecs FP800, Н. - ACCROHE gBIG15, с рег № 4324068 в НАП на 18.08.2019 г.

По време на проверката е установено, че за периода от 02.06.2020 г. до 13.09.2020 г. в търговския обект са извършвани продажби на гориво, което се потвърждава от изведените дневни финансови отчети, като не са изпращани данни от нивомерната измервателна система (Н.) за наличните количества горива, автоматично подавани на всеки шест часа чрез фискалното устройство по установената дистанционна връзка към НАП в съответствие с нормативните разпоредби.

От наличното в обекта ЕСФП с FDRID 4324068 последно е получено в НАП съобщение за налични количества горива в резервоарите за съхранение на гориво на 02.06.2020 г. в 11:12:19 часа. Последно предадените данни от Н. за наличните количества горива, автоматично подавани на всеки шест часа, са от дата 02.06.2020 г., видно от справка за регистрираните регулярни съобщения за налични количества горива, измерени от Н. за ЕСФП модел “DYFUS II” с ИН на ФУ DF000180 и ИН на ФП 60000180 с тип Ц. Datecs FP800, Н. - ACCROHE gBIG15, с рег № 4324068.

Посочено е, че това нарушение се подкрепя и от извършената служебна справка в информационния масив на НАП – програмен продукт „ФУДВ” за период 01.06.2020 г. до 13.09.2020 г., с която се установява, че необходимите данни за определяне на наличните горива в резервоарите за съхранение в обекта не са предавани към НАП по установената дистанционна връзка от 02.06.2020 г. до датата на проверката –

13.09.2020 г.

Тази фактическа обстановка е описана в Протокол за извършена проверка (П.) серия АА № 0203061 от 13.09.2020 г. и П. сер. АА № 0203067 от 29.09.2020 г. Посочено е, че горното изпълнява състава на чл. 3, ал.3 във връзка с чл. 3, ал.2 от Наредба № Н – 18/2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изисквания към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, във връзка с Приложение № 1 от ПЗР на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. на МФ – Функционални изисквания – раздел I., точка 1, буква „Е”, предложение тринадесето, във връзка чл. 118, ал. 6 и ал. 4, т. 5 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), което се явява основание по смисъла на ч. 186, ал.1, т. 1, б. „Г” от ЗДДС за прилагане на принудителна административна мярка. Определен е срок на принудителната мярка от 3 дни запечатване на обекта.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от страните. По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета без оспорване съдебно счетоводна експертиза, която се кредитира от съда.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК от надлежна страна, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

По въпроса за валидността на оспорената заповед, съдът намира, че заповедта за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгласно приетата по делото заповед № ЗЦУ – 1148 от 25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП.

По силата на чл. 186, ал.3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "Г" ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда за подаване на данни по чл. 118 в Националната агенция по приходите. Относимите разпоредби на чл. 118 ЗДДС в случая се тези на: алинея 6, според която всяко лице по ал. 1, извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект, с изключение на лицата, извършващи доставки/продажби на течни горива от данъчен склад по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове, е длъжно да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива; алинея 4, т. 5, според която Министърът на финансите издава наредба, с която се определят: видът на подаваните данни, формата и сроковете на подаването им. От друга страна нормата на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. на министъра на финансите определя, че всяко лице по ал. 2 е длъжно да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива; за тази цел като средство за измерване от одобрен тип се използва нивомерна измервателна система за обем на

течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП и подлежи на метрологичен контрол.

В същото време нормата на чл. 118, ал. 11 ЗДДС въвежда изключения, при които данни по аления 10 не се подават. Едно от тях е това по т. 5 - получателя за доставки, които е отчетел като получени чрез електронната си система с фискална памет.

По силата на Приложение № 1 от ПЗР на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. на МФ – Функционални изисквания – раздел I., точка 1, буква „Е”, предложение тринадесето фискалните устройства подават по установената дистанционна връзка „данни от нивомерната измервателна система за наличните количества горива, автоматично подавани на всеки шест часа”.

Между страните не се спори, че в процесния обект има монтирана и функционираща ЕСФП с нивомерна система от одобрен тип, както и че полученото от 02.06.2020 г. до 13.09.2020 г. количество горива е 764 241,32 литра. Спорът между страните е свързан с отчетеното количество от нивомерната система. Разминаването в количеството на получено гориво и отчетеното от нивомерната система се обяснява от приетата по делото ССЕ “, което не зависи от волята на жалбоподателя.

По делото липсват данни/твърденията, че неподаването на точни данни е станало в резултат на виновно поведение на задълженото лице, поради манипулация на системата или други подобни неправомерни действия. Всъщност обстоятелството, че получените количества горива са били коректно осчетоводени, прави лишено от логиката информацията за тях да не бъде подавана до НАП по електронен път и по този начин да е укривана.

Както бе посочено по – горе по делото е установено, че документите за доставка на въпросните количества горива са коректно въведени чрез клавиатура на ЕСФП и същите са налични със съответния номер в информационната система "Контрол на горивата", то това прави автоматично необоснована констатацията, че неподаване на данни лишава НАП от възможност да се определи наличното количество гориво в резервоара на ЕСФП, а от там да бъде определен коректно размера на данъчните задължения.

Не на последно място следва да се посочи, че на базата на цитираните по - горе разпоредби дори да има извършено нарушение от страна на търговеца във връзка със задължението за предаване на данни по чл. 118 ЗДДС, то допуснатото нарушение не е толкова съществено и определеният срок за налагане на ПАМ не се явява в нарушение с принципа за съразмерност, установен с чл. 6 АПК.

С оглед на всичко изложено, настоящият съдебен състав намира, че при постановяване на Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК – 599 – 0203061 от 08.10.2020 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности”, главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но е налице неправилно приложение на материалния закон, което да води до нейната поради незаконосъобразност.

По изложените съображения жалбата на [фирма] се явява основателна и като такава следва да се уважи.

При този изход на делото и с оглед разпоредбата на чл. 143, ал.1 от АПК, претенцията на оспорващия за присъждане на направените по делото разноски се явява основателна и следва да се уважи, като се осъди ответника да ги заплати в размер на 50, 00 лв. – внесена държавна такса, 400,00 лв. внесено възнаграждение на вещото

лице и 700,00 лв. адвокатско възнаграждение, или разноси в общ размер на 1150,00 (хиляда сто и петдесет) лева.

Водим от горното, Административният съд – С. град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], Заповед № ФК – 599 - 0203061 от 08.10.2020 г. за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ), издадена от Ж. М., на длъжност началник отдел „Оперативни дейности” – П., главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сторените по делото съдебно – деловодни разноси в размер на 1150,00 (хиляда сто и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд - в 14 -дневен срок, от съобщаването му.

СЪДИЯ: